

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind statutul rezerviștilor voluntari

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Rezerviștii voluntari reprezintă personalul selecționat pe bază de voluntariat, care consimte pe bază de contract individual pe durată determinată, denumit în continuare contract, să încadreze funcții în statele de organizare ale structurilor din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

(2) Rezerviștii voluntari sunt cetățeni români, bărbați și femei, cu domiciliul în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru recrutare și selecție și au încheiat contractul prevăzut la alin. (1).

(3) La instituirea stării de asediu, precum și la declararea stării de mobilizare sau a stării de război, contractele rezerviștilor voluntari se suspendă, iar aceștia sunt concentrați/mobilizați, în condițiile legii și sunt încadrați pe aceleași funcții. La desconcentrare sau la declararea demobilizării, rezerviștii voluntari sunt desconcentrați sau demobilizați, iar contractele se derulează în continuare până la expirarea acestora.

(4) Rezervistul voluntar este încadrat pe funcția prevăzută în contract la semnarea acestuia.

Art. 2. – (1) Rezerviștii voluntari provin din:

a) rezerviști;

b) cetățeni care nu au îndeplinit serviciul militar activ, dar care optează pentru îndeplinirea serviciului militar în rezervă în calitate de rezervist voluntar.

(2) Rezerviștii voluntari pot fi:

a) cadre militare rezerviști voluntari;

b) soldați și gradați rezerviști voluntari.

CAPITOLUL II

Îndatoriri și drepturi

SECȚIUNEA 1

Îndatoririle rezerviștilor voluntari

Art. 3. – Pe durata contractului, rezerviștii voluntari au următoarele îndatoriri :

a) să fie devotați statului român și instituției cu care au încheiat contractul;

b) să respecte și să apere valorile democrației constituționale;

c) să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și să execute întocmai și la timp ordinele comandanților și șefilor; rezerviștilor voluntari nu li se pot da ordine care contravin legii, obiceiurilor războiului și convențiilor internaționale la care România este parte, iar neexecutarea ordinelor în aceste condiții nu atrage răspunderea juridică a acestora;

d) să îndeplinească cu loialitate și profesionalism îndatoririle specifice funcției în care sunt încadrați;

e) să participe necondiționat la instruire și îndeplinirea misiunilor, pe teritoriul național și la misiuni în afara teritoriului național, potrivit obligațiilor asumate de România prin tratate internaționale, în funcție de cerințele Ministerului Apărării Naționale, conform legii;

f) să-și perfecționeze pregătirea și să se instruiască temeinic pentru îndeplinirea misiunilor primite;

g) să acționeze pentru întrebuințarea regulamentară și menținerea în stare de operativitate a tehnicii și armamentului, precum și pentru folosirea și administrarea eficientă a bunurilor din dotare;

h) să înștiințeze de îndată unitatea cu care au încheiat contract despre modificările apărute în datele de evidență și anunțare, precum și despre părăsirea localității de domiciliu/reședință pentru o perioadă mai mare de 48 de ore;

i) să prețuiască onoarea și tradițiile de luptă ale instituției cu care au încheiat contract și ale armeei din care provin, precum și demnitatea gradului și a uniformei pe care o poartă;

j) să păstreze cu strictețe secretul de stat și de serviciu, precum și caracterul confidențial al activităților pe care le desfășoară și al informațiilor pe care le dețin.

Art. 4. – Pentru fapte comise pe timpul instruirii inițiale și derulării contractului, rezerviștii voluntari răspund penal, contravențional, material și disciplinar, după caz, în aceleași condiții prevăzute de lege și regulamentele militare pentru personalul în activitate.

SECȚIUNEA a 2-a

Drepturile rezerviștilor voluntari

Art. 5. – (1) Rezerviștii voluntari, în perioadele în care participă la instruire și la îndeplinirea misiunilor în structurile prevăzute la art. 1 alin. (1) în care sunt încadrați, beneficiază de următoarele drepturi și facilități:

a) drepturi bănești și de hrană, similare cu cele ale personalului militar în activitate;

b) primă de fidelitate egală cu solda lunară corespunzătoare funcției și gradului personalului militar în activitate, acordată la semnarea fiecărui contract cu o durată de minim 3 ani, încheiat în condițiile prevăzute la art. 18 alin. (2);

c) drepturi de echipare conform reglementărilor în vigoare;

d) măsuri de protecție socială, asistență medicală și medicamente, potrivit normelor stabilite pentru personalul militar în activitate și familiile acestora, în cazul suspendării raportului de muncă sau de serviciu;

e) bilete de odihnă, tratament și recuperare după participarea la misiuni militare;

f) pensii și despăgubiri, în caz de invaliditate sau deces, ca urmare a unor evenimente produse în timpul și din cauza activităților desfășurate în perioadele pregătirii, concentrării și mobilizării, conform prevederilor legale pentru personalul militar în activitate;

g) recompense prevăzute de regulamentele militare pentru personalul în activitate;

h) cursuri de specializare gratuite, în funcție de nevoile unităților militare;

i) decontarea cheltuielilor de deplasare în afara garnizoanei de reședință pe timpul chemării de către unitățile militare;

j) selecționarea, cu prioritate, în vederea pregătirii în sistemul formării personalului militar în activitate.

(2) Perioada pentru care se acordă drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a) constituie stagiul de cotizare în sistemul public de pensii, în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și în sistemul asigurărilor de șomaj. Sumele datorate se rețin și se virează, pentru perioada respectivă, de către Ministerul Apărării Naționale, conform legii.

(3) În caz de dispariție, răpire sau cădere în prizonierat pe timpul mobilizării sau în cazul stării de război, precum și al executării misiunilor în cadrul structurii în care sunt încadrați, rezerviștii voluntari își păstrează calitatea de militar și beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege, până la reparație sau eliberare, sau până la pronunțarea hotărârii judecătorești de declarare a dispariției, respectiv a hotărârii judecătorești de declarare a morții celui dispărut. La înapoierea în țară a celor căzuți în captivitate, în termen de cel mult 3 luni, comisiile de specialitate, stabilite prin dispoziții ale șefului Statului Major General, vor cerceta condițiile căderii în captivitate și comportarea celor în cauză pe timpul acesteia. În funcție de situație, vor beneficia sau nu de drepturile stabilite, conform legilor în vigoare.

(4) Rezerviștii voluntari cărora le încetează contractul în baza prevederilor art. 27 alin. (1) lit. o) și p) sunt expertizați de către comisiile de expertiză medico-militară care decid încadrarea sau neîncadrarea într-un grad de invaliditate pe baza aceluiași criterii de expertizare a cadrelor militare.

Art. 6. – (1) Rezerviștii voluntari, în perioada în care nu participă la instruire sau la misiuni în cadrul structurilor în care sunt încadrați, beneficiază de o indemnizație lunară egală cu 30% din solda funcției de bază pe care sunt încadrați conform contractului încheiat și solda gradului deținut.

Art. 7. – Pentru servicii excepționale aduse statului și poporului român, pentru acte de eroism săvârșite pe durata îndeplinirii îndatoririlor militare ori pentru merite deosebite în activitate, rezerviștilor voluntari li se pot acorda recompense similare personalului militar în activitate, inclusiv decorații și distincții militare onorifice.

Art. 8. – (1) Pe timpul derulării contractului ca rezerviști voluntari, aceștia sunt înaintați în gradul următor, în raport cu nevoile forțelor armate, după expirarea stagiului minim în grad, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru cadrele militare, respectiv gradații și soldații voluntari în activitate. Stagiul minim în grad se calculează prin însumarea contractelor.

(2) Promovarea în funcție a rezerviștilor voluntari se efectuează în limita locurilor aprobate anual prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 9. – Rezerviștii voluntari beneficiază de asistență familială acordată de autoritățile militare și civile, în condițiile stabilite prin lege.

SECȚIUNEA a 3-a

Interzicerea sau restrângerea unor drepturi și libertăți

Art. 10. – (1) Rezerviștilor voluntari, pe durata participării la instruire sau la misiuni în structurile în care sunt încadrați, le este interzisă exercitarea următoarelor drepturi:

a) să desfășoare propagandă prin orice mijloace sau alte activități, în favoarea partidelor, formațiilor sau organizațiilor politice, ori a unui candidat independent pentru funcții publice;

b) să candideze pentru a fi aleși în administrația publică locală și în Parlament, precum și în funcția de Președinte al României;

c) să declare sau să participe la grevă.

(2) Rezerviștilor voluntari, pe durata participării la instruire sau la misiuni în structurile în care sunt încadrați, le este restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți, astfel:

a) opiniile politice pot fi exprimate numai în afara perioadei în care participă la instruire sau la îndeplinirea misiunilor;

b) exprimarea în public a unor opinii contrare intereselor României și forțelor armate nu este permisă;

c) condițiile în care vor putea să prezinte public informații militare sunt stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale;

d) aderarea la culte religioase este liberă, mai puțin la cele care, potrivit legii, contravin normelor de păstrare a ordinii publice, precum și la cele care încalcă bunele moravuri sau afectează desfășurarea profesiei militare;

e) participarea la mitinguri, demonstrații, procesiuni sau întruniri cu caracter politic ori sindical este interzisă în perioada în care participă la instruire sau la îndeplinirea misiunilor, cu excepția activităților la care se participă în misiune;

f) deplasarea în străinătate se poate efectua cu informarea prealabilă, cu cel puțin 2 zile înainte de plecare, a comandantului/șefului structurii în care este încadrat ca rezervist voluntar.

Art. 11. – Rezerviștii voluntari pot rămâne membri ai partidelor, formațiilor sau organizațiilor politice precum și ai sindicatelor din care fac parte, dar le este interzisă desfășurarea în unitățile militare a oricăror activități cu caracter politic sau de sindicat în interesul acestora, pe timpul participării la instruire sau la misiuni.

CAPITOLUL III

Recrutarea, selecția și formarea rezerviștilor voluntari

SECȚIUNEA 1

Recrutarea și selecția rezerviștilor voluntari

Art. 12. – (1) Cetățenii români care urmează să devină rezerviști voluntari, trebuie să îndeplinească cumulativ, următoarele condiții:

a) să îndeplinească criteriile generale și specifice de recrutare și selecție a rezerviștilor voluntari, potrivit baremelor corespunzătoare categoriei de personal din care fac parte;

b) să nu fi fost condamnați penal printr-o hotărâre rămasă definitivă, cu excepția situației în care, cei condamnați au fost reabilitați sau amnistiați;

c) să nu facă parte din organizații interzise de legislația română și să nu fie membri ai unor organizații incompatibile cu regulile, activitățile și atribuțiile specifice profesiei militare;

d) să nu aparțină unor culte, asociații religioase sau grupări religioase care, potrivit legii, contravin normelor de păstrare a ordinii publice, precum și celor care încalcă bunele moravuri sau afectează desfășurarea profesiei militare;

e) să cunoască limba română, scris și vorbit.

(2) Criteriile și baremele prevăzute la alin. (1) lit. a) se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 13. – Structurile și numărul de funcții pe categorii de rezerviști voluntari se stabilesc anual, în funcție de resursele financiare alocate, prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 14. – (1) Recrutarea și selecția rezerviștilor voluntari se organizează și se execută de către structurile specializate ale Ministerului Apărării Naționale.

(2) Cheltuielile necesare pentru recrutarea și selecția rezerviștilor voluntari se suportă din bugetul Ministerului Apărării Naționale. Cetățenii care optează să devină

rezerviști voluntari și renunță pe timpul recrutării și selecției din motive imputabile lor, sunt obligați să restituie cheltuielile generate de acestea.

(3) Modul de executare a selecției rezerviștilor voluntari pe corpuri de personal militar se stabilește prin norme interne, la nivelul Ministerului Apărării Naționale. Selecția este obligatorie pentru toți cetățenii care optează să devină rezervist voluntar, indiferent dacă au satisfăcut sau nu serviciul militar în una din formele prevăzute de lege.

(4) Dacă după efectuarea selecției cetățenii declarați admiși nu mai doresc să devină rezerviști voluntari, sunt obligați să suporte cheltuielile generate de recrutare și selecție.

(5) După executarea selecției, cetățenii care nu au îndeplinit serviciul militar activ, declarați admiși, semnează un angajament, prin care se obligă ca, după finalizarea perioadei de instruire inițială, să încheie contractul ca rezervist voluntar.

SECȚIUNEA a 2-a

Formarea rezerviștilor voluntari

Art. 15. – (1) După semnarea angajamentului, cetățenii prevăzuți la art. 14 alin. (5) parcurg un program de instruire inițială în cadrul structurilor specializate ale Ministerului Apărării Naționale. Structurile specializate, modul de executare a instruirii inițiale și durata acesteia se stabilesc prin ordin al șefului Statului Major General.

(2) Pe durata programului de instruire inițială, participanții au aceleași drepturi, facilități și îndatoriri ca și soldații voluntari în activitate. Ei beneficiază, de o indemnizație lunară egală cu solda funcției de bază corespunzătoare unui soldat voluntar în activitate la care se adaugă solda gradului minim al fiecărui corp de personal militar pentru care se instruieste.

(3) Cetățenii care au îndeplinit serviciul militar activ nu parcurg programul de instruire inițială.

Art. 16. – (1) Nerespectarea de către participanții la instruirea inițială a angajamentului prevăzut la art. 14 alin. (5), precum și întreruperea instruirii inițiale din motive imputabile lor, atrage plata cheltuielilor efectuate pentru recrutare, selecție și instruirea inițială.

(2) Metodologia de determinare a cheltuielilor efectuate pe timpul recrutării, selecției și instruirii se stabilește prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 17. – La finalul perioadei de instruire inițială, cetățenii care au participat la aceasta depun jurământul militar, prevăzut de lege.

CAPITOLUL IV

Serviciul militar în rezervă în calitate de rezervist voluntar

SECȚIUNEA 1

Raporturile de serviciu dintre rezerviștii voluntari și Ministerul Apărării Naționale

Art. 18. – (1) Raporturile de serviciu dintre rezerviștii voluntari și Ministerul Apărării Naționale se stabilesc în baza contractului.

(2) Contractul se încheie între Ministerul Apărării Naționale și cetățenii care consimt, pe bază de voluntariat, să îndeplinească serviciul militar în rezervă în calitate de rezervist voluntar, în condițiile legii, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 12 alin. (1).

(3) Contractul conține, cel puțin, clauze privind obiectul și durata contractului, drepturile și obligațiile părților contractuale, stabilite de lege, precum și răspunderea contractuală în cazul încălcării clauzelor acestuia.

(4) Calitatea de rezervist voluntar se acordă cetățenilor prevăzuți la alin. (2), numai după semnarea contractului.

Art. 19. – Primul contract se încheie, în condițiile prevăzute de lege, pe o perioadă de 4 ani, iar următoarele pe o perioadă de maxim 3 ani, având în vedere încadrarea în clasele de evidență ca rezervist stabilite de lege.

Art. 20. – (1) Ministerul Apărării Naționale poate încheia contracte cu rezerviștii proveniți din rândul cadrelor militare, soldaților și gradaților voluntari, care au încetat raporturile de serviciu cu aceste instituții și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 12 alin. (1), fără participarea acestora la instruirile anuale pe o perioadă de 3 ani de la trecerea lor în rezervă.

(2) Durata primului contract, precum și a următoarelor contracte, încheiate în condițiile prevăzute la alin. (1) este de maxim 3 ani fiecare.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndeplinirea serviciului militar în rezervă în calitate de rezervist voluntar

Art. 21. – (1) Rezerviștii voluntari pot fi concentrați sau mobilizați, după caz, pentru participare la instruire sau la misiuni în structurile în care sunt încadrați, potrivit legii.

(2) Rezerviștii voluntari sunt concentrați/mobilizați și pentru îndeplinirea unor misiuni în afara teritoriului național, în raport cu nevoile forțelor destinate apărării, potrivit legii.

(3) Chemarea rezerviștilor voluntari, în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se face prin ordine de chemare, care cuprind motivele chemării și perioada concentrării, întocmite și înmânate prin grija structurilor în care sunt încadrați, astfel:

a) până la data de 20 decembrie a fiecărui an, pentru participarea la instruirile prevăzute în contract pentru anul următor;

b) cu cel puțin 60 de zile înainte, pentru concentrările în vederea participării la misiuni cu o durată mai mare de 15 zile, sau la alte forme de instruire neprevăzute expres în contract;

c) imediat, la declararea stării de război, a mobilizării, instituirea stării de asediu, a stării de urgență sau a stării de alertă, precum și pe timpul antrenamentelor/exercițiilor de mobilizare precum și altor activități stabilite prin ordin al șefului Statului Major General.

(4) Modificările privind motivele chemării și perioadele de desfășurare ale instruirilor prevăzute la alin. (3) lit. a) se comunică rezerviștilor voluntari cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestora.

(5) În perioada în care dețin calitatea de rezervist voluntar, cetățenii nu pot fi mobilizați la locul de muncă și nu pot fi folosiți pentru prestări de servicii, în condițiile legii.

Art. 22. – (1) Rezerviștii voluntari execută instruirea în unitatea la care sunt încadrați cel puțin două zile lunar în perioada repausului săptămânal și cinci zile calendaristice lucrătoare, consecutive, anual.

(2) Modul de executare a instruirilor se stabilește prin ordin al șefului Statului Major General.

(3) Rezerviștii voluntari sunt obligați să se prezinte la unitatea militară, la solicitarea comandantului acesteia, pentru actualizarea datelor de evidență.

Art. 23. – Planificarea, organizarea, desfășurarea și evaluarea instruirii rezerviștilor voluntari, pe timpul concentrărilor pentru instruire, se stabilesc prin ordin al șefului Statului Major General.

Art. 24. – În baza ordinului de chemare, rezerviștii voluntari sunt obligați să înștiințeze angajatorii cu care au încheiate raporturi de muncă sau de serviciu, despre participarea la concentrări, prezentând totodată documentele justificative, astfel:

a) pentru instruirile prevăzute în contractul încheiat în condițiile legii, înștiințarea se face cu cel puțin 15 zile înainte de data prezentării la concentrare;

b) pentru concentrările în vederea participării la misiuni sau instruiți cu o durată mai mare de 15 zile înștiințarea se face cu cel puțin 45 de zile înainte de termenul prevăzut pentru prezentarea la concentrare.

c) imediat după primirea ordinului de chemare, în situațiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. c).

Art. 25. – (1) Pe durata concentrării, rezerviștii voluntari pot fi detașați în alte structuri din cadrul Ministerului Apărării Naționale, în condițiile legii.

(2) Competențele cu privire la aprobarea detașării rezerviștilor voluntari în condițiile alin. (1) precum și cu privire la durata acesteia sunt similare cu cele referitoare la personalul militar în activitate.

Art. 26. – (1) Raporturile de muncă sau de serviciu, după caz, dintre rezerviștii voluntari și angajatori se suspendă, în condițiile prevăzute de lege, pe perioada îndeplinirii misiunilor prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2).

(2) Pe timpul cât raporturile de muncă sau de serviciu ale rezerviștilor voluntari se suspendă în condițiile prevăzute la alin. (1), pentru a fi asigurați și a beneficia de prestații în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și în sistemul asigurărilor pentru șomaj, acestora li se rețin și li se virează, de către structurile prevăzute la art. 1 alin. (1), contribuțiile sociale în condițiile legii.

(3) Pe perioada îndeplinirii misiunilor prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2) raporturile de muncă sau de serviciu prevăzute la alin. (1) nu pot înceta, din inițiativa angajatorului, decât în urma dizolvării operatorilor economici ori a desființării instituțiilor publice. În aceste situații, reconversia profesională a respectivelor persoane, pentru profesii care sunt cerute pe piața forței de muncă, se asigură, în mod gratuit, de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă sau de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

SECȚIUNEA a 3-a

Încetarea serviciului militar în calitate de rezervist voluntar

Art. 27. – (1) Rezerviștilor voluntari le poate înceta contractul în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost încheiat contractul, dacă una dintre părți nu este de acord cu reînnoirea acestuia;

b) la desființarea funcțiilor pe care sunt încadrați ca urmare a restructurării sau modificării statelor de organizare ale unităților, în situația în care nu sunt posibilități de încadrare pe o altă funcție vacantă în aceeași structură, corespunzător gradului,

specialității militare și pregătirii profesionale a acestora, în funcție de necesitățile Ministerului Apărării Naționale;

c) cu acordul părților;

d) la trecerea la îndeplinirea serviciului militar activ;

e) la împlinirea limitei de vârstă pentru scoaterea din evidența militară ca rezervist;

f) pentru motive sau nevoi ale Ministerului Apărării Naționale;

g) prin demisie;

h) când se constată că, în mod nejustificat, se sustrag de la participarea la instruire sau la misiuni;

i) când comit abateri grave de la prevederile regulamentelor militare sau de la alte dispoziții legale;

j) când, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, au fost condamnați la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării acesteia sau la o pedeapsă neprivativă de libertate, cu excepția situației în care, cei condamnați au fost reabilitați, amnistiați sau grațiați;

k) ca urmare a condamnării la executarea unei pedepse privative de libertate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești;

l) când nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 12 alin. (1);

m) după retragerea motivată, de către autoritățile competente, a avizului de securitate;

n) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a dispariției, respectiv hotărârii judecătorești de declarare a morții celui dispărut sau a punerii sub interdicție a rezervistului voluntar;

o) când sunt clasați „inapt pentru serviciul militar” de către comisiile de expertiză medico-militară;

p) când sunt clasați „apt limitat” de comisiile prevăzute la lit. o);

q) când pleacă în străinătate pe o perioadă mai mare de 60 de zile, cu excepția situațiilor când este trimis în misiune de Ministerul Apărării Naționale;

r) la încadrarea funcției cu personal care îndeplinește serviciul militar activ în situația în care nu sunt posibilități de încadrare pe o altă funcție vacantă în aceeași structură, corespunzător gradului, specialității militare și pregătirii profesionale a acestora, în funcție de necesitățile Ministerului Apărării Naționale;

s) când încalcă prevederile art. 10;

t) la data decesului rezervistului voluntar.

(2) Pe durata stării de urgență, precum și pe timpul pregătirii și executării misiunilor în afara teritoriului statului național, rezerviștilor voluntari nu le poate înceta contractul ca urmare a demisiei.

Art. 28. – (1) Contractul încetează de drept în situațiile prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. a), d), e), k), n)-p) și t).

(2) Contractul încetează ca urmare a deciziei comandanților sau șefilor structurilor militare care au semnat contractul, la propunerea comandanților sau șefilor direcți, înaintată ierarhic, în situațiile prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. b), c), f)-j), l), m) și q-s).

Art. 29. – În situația în care termenele contractelor rezerviștilor voluntari expiră pe timpul pregătirii și îndeplinirii unor misiuni în afara teritoriului statului român, acestea se prelungesc până la încetarea misiunii.

Art. 30. – Data și motivele încetării contractului se comunică rezerviștilor voluntari în scris, printr-o trimitere de corespondență recomandată, de către comandantul structurii care a semnat contractul.

Art. 31. – Rezerviștii voluntari ale căror raporturi de serviciu încetează în condițiile prevederilor art. 27 lit. g) - m), q) și s), sunt obligați să restituie cheltuielile pentru selecție și instruire inițială, proporțional cu perioada din primul contract rămasă neexecutată, precum și prima de fidelitate acordată în baza art. 5 alin. (1) lit. b).

SECȚIUNEA a 4-a

Evidența rezerviștilor voluntari

Art. 32. – Evidența rezerviștilor voluntari se realizează, potrivit actelor normative în vigoare, de către structurile cu care aceștia au încheiate contracte, precum și de centrele militare pe a căror rază de responsabilitate domiciliază aceștia pentru toate instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

Art. 33. – La încetarea contractului, rezerviștii voluntari sunt trecuți în poziția de rezervist, în rezerva operațională sau în rezerva generală, în condițiile legii.

CAPITOLUL V

Obligațiile și drepturile angajatorilor

Art. 34. – (1) Angajatorii suspendă raporturile de muncă sau de serviciu, după caz, cu rezerviști voluntari și cu persoane care au semnat angajamentul prevăzut la art. 14 alin. (5), pe perioada participării acestora la concentrare/mobilizare, conform contractului sau la instruirea inițială prevăzută în angajament.

(2) Structurile Ministerului Apărării Naționale cu care cetățenii au semnat angajamentul prevăzut la art. 14 alin. (5) au obligația să înștiințeze angajatorii cu care aceștia au raporturi de muncă despre perioada în care are loc instruirea inițială, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea acesteia.

(3) Raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au semnat angajamentul prevăzut la art. 14 alin. (5) nu pot înceta decât în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (3).

Art. 35. – (1) Angajatorii rezerviștilor voluntari și/sau cetățenilor care parcurg programul de instruire inițială în cadrul instituțiilor militare, pot solicita compensații financiare pe timpul cât aceștia participă la instruire sau sunt concentrați pentru îndeplinirea unor misiuni în timp de pace.

(2) Persoanele fizice care exercită profesii liberale nu pot solicita compensații financiare.

(3) Pe timpul stării de asediu, al mobilizării și al stării de război, compensațiile financiare nu se acordă.

Art. 36. – (1) Compensațiile financiare ce pot fi acordate sunt:

- a) compensația financiară standard;
- b) compensația financiară suplimentară.

(2) Fondurile necesare acordării compensațiilor prevăzute la acest articol se asigură din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 37. – (1) Pentru fiecare angajat chemat la instruire sau concentrare, angajatorul primește o compensație financiară standard, compusă, de regulă, din următoarele elemente:

- a) compensație pentru costuri generate de înlocuirea angajatului;
- b) compensație pentru costuri generate de recalificarea personalului.

(2) Compensația prevăzută la alin. (1) lit. a) se acordă pentru acoperirea cheltuielilor legate de anunțarea postului liber și de organizarea interviului pentru ocuparea acestuia și/sau pentru acoperirea pierderilor ca urmare a absenței angajatului, în cazul când acesta nu este înlocuit, precum și pentru acoperirea cheltuielilor suplimentare legate de activitățile administrative suportate ca urmare a absenței angajatului.

(3) Valoarea compensației prevăzută la alin. (1) lit. a), acordată într-un an calendaristic, reprezintă suma cheltuielilor suportate de angajator pentru înlocuirea angajatului, dar fără a depăși jumătate din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul precedent chemării la instruire sau concentrare.

(4) Compensația prevăzută la alin. (1) lit. b) se acordă numai în cazul în care durata concentrării este mai mare de 6 luni.

(5) Valoarea compensației prevăzută la alin. (1) lit. b) se acordă angajatorilor pentru acoperirea cheltuielilor legate de pregătirea angajatului, în vederea dobândirii standardului de competență sau calificare necesar postului în care este încadrat, dar

fără a depăși jumătate din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul precedent chemării la instruire sau concentrare.

Art. 38. – (1) Angajatorul poate primi o compensație financiară suplimentară dacă face dovada că valoarea totală a costurilor suportate a depășit cu cel puțin jumătate valoarea compensației financiare standard prevăzută la art. 37.

(2) Valoarea compensației financiare suplimentare, acordată într-un an calendaristic, pentru cheltuielile efectuate suplimentar, într-un an calendaristic, față de valoarea compensației financiare standard, dar nu mai mult de jumătate din valoarea compensației financiare standard.

(3) Compensația financiară suplimentară se acordă angajatorilor, pentru fiecare rezervist voluntar și/sau angajat chemat la concentrare/care parcurge programul de instruire inițială, după reluarea activității în postul în care era încadrat.

Art. 39. – (1) Pentru a beneficia de compensații financiare, angajatorii transmit comandanților unităților militare cu care angajații au încheiat contract sau au semnat angajament, cereri însoțite de acte justificative.

(2) Actele justificative necesare pentru acordarea compensațiilor financiare care dovedesc cheltuielile efectuate, după caz, sunt:

a) copie a actului în baza căruia angajatul desfășoară raporturile de muncă sau raporturile de serviciu, înregistrat la organele abilitate;

b) documente doveditoare care să probeze cheltuielile efectuate cu recrutarea personalului, pentru înlocuirea temporară a angajatului;

c) dispoziția internă prin care atribuțiile angajatului selecționat pentru instruire sau chemat pentru concentrare sunt preluate, în această perioadă, de către o altă persoană angajată temporar, cu menționarea drepturilor salariale cuvenite acestuia;

d) documente care atestă schimbarea fluxului tehnologic sau introducerea unei aparaturi noi care necesită recalificarea angajatului;

e) documente care atestă cheltuielile efectuate pentru recalificarea personalului încadrat pentru înlocuirea angajatului, ca urmare a modificărilor aduse fluxului tehnologic;

f) copie a actului în baza căruia angajatul desfășoară raporturile de muncă sau raporturile de serviciu, înregistrat la organele abilitate, pentru persoana angajată temporar în locul angajatului rezervist sau a cetățeanului care parcurge programul de instruire inițială;

g) alte acte care să justifice cheltuielile efectuate.

Art. 40. – (1) Angajatorul depune cererea și actele justificative pentru acordarea compensației financiare standard în primele cinci zile lucrătoare ale fiecărei luni, pentru luna precedentă.

(2) Compensația financiară standard se plătește o dată pe lună, în perioada 5-15 a fiecărei luni, pentru luna anterioară depunerii cererii prevăzute la alin. (1).

Art. 41. – (1) Plata compensației financiare suplimentare se face în termen de 60 zile de la depunerea cererii de către angajator, însoțită de acte justificative, la unitatea militară care a emis ordinul de concentrare sau care a încheiat contract cu cetățenii ce au urmat instruirea inițială.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) trebuie depusă în termen de cel mult 30 de zile lucrătoare de la reluarea activității de către angajat.

Art. 42. – (1) Structurile din Ministerul Apărării Naționale care încheie contracte cu angajații rezerviști voluntari și/sau angajament cu cetățenii care parcurg programul de instruire inițială sunt obligate să prevadă anual fondurile necesare pentru acordarea compensațiilor financiare prevăzute la art. 36.

(2) Compensațiile financiare reglementate prin prezenta lege se acordă în limita fondurilor aprobate cu această destinație în bugetul ordonatorului de credite care asigură plata acestor compensații.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 43. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2014.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, capitolul V din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 24 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 44. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, cetățenii români care îndeplinesc serviciul militar activ într-una din formele prevăzute de lege, precum și funcționarii publici cu statut special din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, la încetarea raporturilor de serviciu își pot exprima, în scris, opțiunea de a încheia contract în calitate de rezervist voluntar, în condițiile legii.

(2) Cetățenii prevăzuți la alin. (1) au prioritate în selecționarea pentru încheierea contractelor în calitate de rezerviști voluntari cu structurile din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 45. – Contractele încheiate în temeiul art. 51 din Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile în măsura în care nu contravin prevederilor acesteia.

Art. 46. - Drepturile bănești acordate rezerviștilor voluntari și participanților la programul de instruire inițială, prevăzute în prezenta lege, reprezintă venituri de natură salarială și se supun reglementărilor în domeniul fiscal și al contribuțiilor sociale.

Art. 47. – Pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei legi, anual se asigură, potrivit legii, sumele necesare în bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 48. - În aplicarea prezentei legi, ministrul apărării naționale este abilitat să emită norme metodologice în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 49. – (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător cetățenilor care consimt, pe bază de voluntariat, să îndeplinească serviciul militar în rezervă în calitate de rezervist voluntar și rezerviștilor voluntari din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale care, potrivit legii, au în structurile proprii această categorie de personal militar.

(2) Prin expresiile „Ministerul Apărării Naționale” și „ministrul apărării naționale”, stabilite prin prezenta lege, se înțelege, după caz, instituțiile prevăzute la alin. (1), respectiv conducătorii acestora, iar prin „șeful Statului Major General”, înlocuitorii de drept ai acestora.